

ministerens principielle hensigter. Dette er tilgodeset ved, at chefen for flyvevåbnet bibeholder de forvaltningsmæssige beføjelser, der er nødvendige, for at han fortsat kan røgte sit ansvar for personellet og enhedernes uddannelse.

Sammenfattende skal jeg udtale, at den bestående ordning, for så vidt angår forsvarrets øverste ledelse, har virket og stadig virker hensigtsmæssigt og i pagt med tiden; og at man — efter mit skøn — allerede i dag vil være i stand til rent administrativt at forstærke den overordnede værnsfælles planlægning.

Det af forsvarsministeriet udarbejdede lovforslag må jeg derimod — for så vidt angår forsvarrets øverste ledelse — tage absolut afstand fra. Det går med hensyn til placering af pligter og ansvar i en retning, der er i klar modstrid med de praktiske erfaringer, vi har erhvervet os efterhånden i flyvevåbnet, og er — efter hvad der foreligger for mig — udarbejdet uden tilstrækkelige forundersøgelser og beregninger.

H. J. Pagh.

Til forsvarsministeren.

Spørgsmål 8:

„Hvilken dybtgående analyse ligger til grund for forslagens bestemmelser om forsvarrets struktur og kommandoforhold? Det ønskes herunder oplyst, hvilken organisationsskitse der ligger til grund for udformningen af lovforslagets § 3. Der ønskes tillige en redegørelse for de organisatoriske principper samt for de betragtninger vedrørende ansvarsfordeling, der har været lagt til grund for organisationsskitzen.“

Soar:

Efter drøftelser med forsvarschefen og værnscheferne i april 1968 blev det besluttet at udarbejde et grundmateriale til brug ved regeringens overvejelser med henblik på fremsættelse af lovforslag om en ændring i forsvarrets ordning. Dette grundmateriale, der udarbejdedes af departementet i forbindelse med militære sagkyndige fra forsvarsstaben og værnstabsene, forelå i maj måned og angiver i skitseform 3 muligheder for en forenkling, således at den første skitse anviser den mindst gennemgribende

Forsvarsstyrelsens kompromisforslag kan jeg i givet fald fortsat give min støtte, idet forslaget på et afgørende punkt imødekommer værnschefernes ønsker, nemlig ved bevarelse af værnschefen som virkelig chef for værnet med hertil hørende ansvar og beføjelser.

Må jeg sluttelig udtale, at der intet mærkværdigt er i, at hele denne sags udvikling følges med den største interesse i flyvevåbnet — og også med nogen bekymring. Jeg deler helt den gængse opfattelse, at et lovforslag med så vidtrækkende konsekvenser bl. a. for ledelsesfunktionerne ikke bør produceres uden omfattende bistand fra værnene. Jeg deler også de almindelige forhåbninger om, at der — hvis ønsket om ændring af forsvarsloven fastholdes — må kunne tilvejebringes tilstrækkelig tid til en dyberegående undersøgelse af hele problemkomplekset.

ændring, den anden skitse en mellemløsning og den tredje skitse den form, som i henseende til enhedsledelse på fællesværn basis er mest rationel.

Resultatet af de drøftelser, der med udgangspunkt i dette materiale derefter førtes inden for regeringspartierne, blev en ordning, som ligger meget tæt på den nævnte tredje skitse.

Ifølge den nugældende ordning er ansvaret for de forskellige områder af forsvarrets virksomhed pålagt enten forsvarschefen, de 3 værnschefer eller hjemmewærnsledelsen. Denne ordning, der i bilag 1 er vist i skitseform, kræver koordinering på forskellige trin: enten i forsvarsstyrelsen, hos forsvarschefen eller direkte i forsvarsministeriet.

Ifølge lovforslaget vil koordineringen på det militære plan af værnenes virksomhed, med undtagelse af hjemmewærnets, alene finde sted i forsvarskommandoen med forsvarschefen som ansvarlig over for ministeren, hvis mulighed for ledelse af og kontrol med den samlede virksomhed i forsaret